

opnaa, det nemlig at indtage Stillingen som Folketingets Formand, at jeg udtrykkelig nævnede denne blandt alle de Ærespøster, det ærede Medlem har beklædt i sit Liv.

Ordføreren (J. Jensen [Aalborg Amts 1ste Valgkreds]): De Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) give mig ikke særlig Anledning til at komme dybere ind paa Debatten om det foreliggende Lovforslag. Naar han appellerede til en Udtalelse fra Ordførerens Side, som han mente, han allerede skulde have gjort, da vi havde Sagen til anden Behandling, og som han mente skulde indeholde en Tilslutning til de Udtalelser fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som gik ud paa, at hvis det Ændringsforslag, som var stillet af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) sammen med et andet Medlem af det Parti, hvortil han hører, blev vedtaget, var Lovforslaget betydningsløst, og naar det ærede Medlem saa sagde, at jeg ikke havde udtalt mig hverken for eller imod, kan jeg gerne sige, at jeg egentlig finder det ret ligegyldigt, om jeg her siger noget for eller imod. Det afhænger nemlig fuldstændigt af et Skøn, om man anser Loven for betydningsløs, det afhænger fuldstændigt af, om man gaar ud fra, at Sogneraadene ville indhente Amsraadets Samtykke til at benytte sig af den Adgang til at anvende Midler til Skolebespisning, som Loven gaar ud paa. Hvis man gaar ud fra, at Sogneraadene, skønt de for at faa Tilladelse til at benytte Loven, ikke skulde henvende sig til Amtet, alligevel vilde søge at indhente dette Samtykke, og at Amsraadene saa ogsaa overalt vilde sige ja, er det en Selvfølge, at man ikke anser Loven for betydningsløs. Hvis man derimod i sit Skøn gaar ud fra, enten at Sogneraadene ikke vilde søge Tilladelsen, eller at Amsraadene ville sige nej, maa man selvfølgelig anse Loven for betydningsløs. Man er altsaa her fuldstændigt afhængig af et Skøn, og derfor finder jeg ikke, der er særlig Anledning for mig til at sige noget, thi jeg tør ikke paastaa, at det vilde være gaaet saaledes, hvis vi havde faaet dette Ændringsforslag, at Sogneraadene da vilde have indhentet Amsraadets Samtykke, og jeg tør heller ikke paastaa, at Amsraadene saa vilde have sagt ja eller nej. Lad mig saa kun tilføje, at efter det ærede Medlems Udtalelser og Standpunkt og efter hans

hele Argumentation den Dag have vi Lov til at sige, at han egentlig gaar ud fra, at Loven, hvis hans Ændringsforslag blev vedtagen, var bleven betydningsløs. Hvad det egentlig kommer an paa for ham, er nemlig at faa det ordnet saaledes, at Kommunerne ikke skulde komme til at give Mad til de Børn, som de mene trænge til at faa Mad, det er det, det for ham drejer sig om, at det ikke bliver en Kommunesag. Naar dette for ham er en Hovedsag, maa han absolut gaa ud fra, at Amsraadene, hvis det gøres til en Pligt for Kommunerne at indhente deres Samtykke, ville sige nej, og naar han gaar ud derfra, har jeg Lov til at sige efter hele hans Standpunkt, at han mener, at Loven der ved vilde være bleven betydningsløs. Og jeg mener, at jeg saa meget mere har Lov til at konstatere og fastslaa dette, som det ærede Medlem nu siger, at han ikke kan stemme for Lovforslaget, thi det vil altsaa sige, at han ikke tør være med til at give Kommunerne Ret til selv frit at afgøre, om de ville give de Børn Mad, som Sognet anser for at trænge dertil. Det maa altsaa være, fordi han haaber, at naar man bare kunde faa det vedtaget, at Amsraadene skulde spørges, vilde det gaa saaledes, at Amsraadene sagde nej. Jeg havde Lyst til udtrykkelig at fremhæve, at det er det, som begrunder det ærede Medlems Standpunkt, og derigennem slaa fast, at han virkelig staar med en saa daarlig Tro til Kommunalmyndighederne paa Landet i Almindelighed og for saa vidt ogsaa til Amsraadene, som han gaar ud fra, at Amsraadene vilde sige nej.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) i Forbindelse med det ærede Medlem for Skjoldelev (J. Nielsen) kæmpede den Dag, da Lovforslaget var til anden Behandling, drabelig for at faa dette Lovforslag ødelagt, hvad dog heldigvis ikke lykkedes ham. De Herrers Magt er dog nu ikke stor nok til, at de kunne standse Reformer af denne Beskaffenhed; men deres gode Vilje kom dog tydelig nok frem ved denne Lejlighed. Hvad der i det hele prægede de to ærede Medlemmers Standpunkt den Dag, det var Mistilliden. For det første Mistillid til Kommunerne her i Landet; de Herrer tør ikke vove at være med til at give Kommunerne en Ret til at etablere en saadan Bespisning, naar de finde, at den er nødvendig. Dernæst udtalte de Herrer mange Gange deres Mistillid over for den Statistik, som er til-